

lika určitých osob (fysických nebo právnických). Že pojem »obecenstvo« nevyhovuje onomu požadavku určitosti označení nabyvatele věcného práva, jež se má zapsati do pozemkové knihy, plyne jasně z úvahy, že »obecenstvo« jako takové není vůbec právnickou osobou (§ 26 obč. zák.), nýbrž jest to jen označení pro neohrazené množství osob fysických, a že tu není ani právního podmětu, jenž by byl podle platných zákonů oprávněn »obecenstvo« zastupovati, za ně vyrozumění o knihovních zápisech přijímati a právem vyhrazeným »ve prospěch obecnstva« disponovati. Kdyby na př. mělo dojít k omezení nebo zrušení věcného práva zapsaného »ve prospěch obecnstva«, nebylo by ani lze provésti předepsané vyrozumění oprávněného (§ 123 čís. 1 knih. zák., § 1 poslední odstavec a § 4 odst. (2) zákona ze dne 6. února 1869 čís. 18 ř. z.). Pokud v navrhovatelově rekursu bylo dovozováno, že pojem »obecenstvo« jest totožný s označením obce jako správkyň veřejného statku, jest k tomu uvést, že zřízení práva pro »obec jako správkyň veřejného statku« nebylo v přidělové listině vůbec vyjádřeno, že o zápis ve prospěch obce nebylo ani žádáno a že knihovní soud smí podle § 94 čís. 3 knih. zák. povolit zápis jen potud, pokud jest žádost odůvodněna obsahem předložených listin. I kdyby se slovům »ve prospěch obecnstva« rozumělo tak, že se obecnstvu přenechává výkon zřízené služebnosti, nebylo by přece lze povolit žádaný zápis, ježto v přidělové listině není vůbec označen onen právní podmět, jenž má nabytí věcného práva a jenž přenechává »obecnstvu« jen jeho výkon.

Čís. 13879.

Bylo-li dovolání odmítnuto vzhledem k dodatečnému ocenění předmětu sporu odvolacím soudem, jest odpůrci dovolatelovu přisouditi útraty dovolacího řízení, ač neuplatňoval v dovolací odpovědi nepřípustnost dovolání.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, Rv I 1466/32.)

Žalobě o udání jmění a o složení přísahy podle čl. XLII uvoz. zák. k c. ř. s. bylo o b ě m a n i ž š í m i s o u d y vyhověno. K příkazu Nejvyššího soudu ocenil o d v o l a c í s o u d dodatečně hodnotu předmětu sporu na 2.000 Kč.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolání žalovaných a uložil jim, by nahradili žalobkyni útraty dovolacího řízení.

D ů v o d y :

Odvolací soud dodatečně ocenil předmět sporu podle § 500 třetí odstavce c. ř. s. na 2.000 Kč. Je proto dovolání nepřípustné podle § 502 třetí odstavce c. ř. s. a bylo je odmítnouti. Výrok o náhradě útrat dovolacího řízení jest odůvodněn předpisy §§ 41 a 50 c. ř. s., ježto žalobkyně nemohla v dovolací odpovědi uplatnit nepřípustnost dovolání ve věci samé, ano jí nebylo ještě známo ocenění předmětu sporu odvolacím soudem.